

i hvert Fald paa Søen, kunde være nogenlunde med, ere Rustningerne nu voksede saa umaadeligt rundt omkring i de europæiske Stormagter, at det Lod, vi med væbnet Haand kunne lægge i Vægt-skaalen, er saa godt som aldeles intet-sigende overfor en europæisk Stormagt. Det synes mig at maatte være mere bestemmende for vore Betragtninger over, hvad vi skulle ofre paa vort Militærvæsen, end de Betragtninger, det ærede Medlem anstillede. Vor nationale Værdighed lider i Sandhed intet ved, at vi se Sandheden lige i Øjnene. Det kan enhver være bekendt til enhver Tid. Fantasteri derimod er noget, som klæder ilde, og den, som iklæder sig for meget af det, taber nemt sin Værdighed.

Angaaende Valgretsspørgsmaalet sagde det ærede Medlem, at der var ingen Klarhed. Ja, der er ingen overvældende Klarhed. Men det er jo ikke muligt — lader det til — at faa enten Konseilspræsidenten eller Ordføreren for Regeringspartiet til at udtale sig klart om dette eller noget andet Hovedpunkt i den politiske Situation. Vi have hørt en Tale nu af den højtærede Konseilspræsident, og den højtærede Konseilspræsident prøvede at anslaa den ironiske Tone. Det lykkedes ham ikke rigtigt. Jeg tror, at Bedemandsstilen, som den højtærede Konseilspræsident plejer at betjene sig af, falder ham naturligere og klæder ham bedre. Men han forsøgte at anvende den ironiske Taleform overfor de radikale, samtidig med at han overordentlig høffigt bukkede for det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) og bestræbte sig for med saa faa Grimacer som muligt at sluge de bitre Piller, som det ærede Medlem har givet den højtærede Konseilspræsident at sluge. Men saa er den ironiske Taleform overfor os andre mindre vel anvendt. Vi staa jo dog altid her som Repræsentanter for over 40,000 Vælgere, medens de moderate, for hvem de Herrer nu næsten indtage en krybende Holdning for at faa deres Hjælp, dog knap repræsentere 20,000 af danske Vælgere.

Men den Tale, som den højtærede Konseilspræsident har holdt, og den Tale, som den højtærede Ordfører for Regeringspartiet har holdt, have indeholdt mange personlige Angreb og megen Udenomstale om, hvad der har staaet i Aviser, og andet, som er af mindre fremragende Betydning til Belysning af den politiske Situation, men der er intet Ord kommet, som kan gøre nogen Tilhører til de Herrer Taler klarere paa, hvad de Herrer

tilsigte og tilstræbe, end man var i Forvejen. Ikke et eneste oplysende Ord er der fremkommet fra de Herrer Side, derimod er der fremkommet forskellige Urigtigheder.

Den højtærede Konseilspræsident fremsatte den ganske urigtige Paastand i Begyndelsen af sine Udtalelser, at vi for at hjælpe Højre havde stillet Kandidater op i Kerteminde og Faaborg og saaledes indslaaet paa en Politik, som tilstræbte at skaffe Højremænd valgte i Stedet for Regeringsmænd. Men den Politik med Opstilling af radikale Kandidater mod Reformpartiets Kandidater har Regeringspartiet selv givet Anledning til. Det var dem, som lagde ud i Nordsjælland, og som stillede Kandidater op imod vore Kandidater i Frederiksværk og Fredensborg, meget vel vidende, at der ikke var den allerbitterste Chance for, at der kunde blive valgt en Regeringsmand i nogen af de to Kredse.

Saa gav den højtærede Konseilspræsident paa en underlig direkte Maade Højrepartiet Skam til Tak for den Tjeneste, som Højre paa mange Punkter i Landet ved sidste Valg ydede Regeringspartiet. Højre hjalp den højtærede Justitsminister til at blive valgt i Køge. Uden Hjælp fra Højres Side havde der været valgt en radikal Venstremand i Stedet for den højtærede Justitsminister i Køge ved sidste Valg. Højre hjalp paa samme Maade det ærede Medlem paa Langeland (Guldbrandsen) til at blive valgt. (*Guldbrandsen*: Det er ikke sandt!) Jo, saamænd er det sandt; De kan benægte det, men det er en Benægtelse, som er i Strid med, hvad hver eneste Mand i Danmark ved er Tilfældet. Ogsaa i Sæby ilede Højre den højtærede Finansminister til Hjælp, og nu faar Højre ikke andet end Skam til Tak af den højtærede Konseilspræsident, og det uagtet Reformpartiet og Højre jo i nogle Valgkredse gik aldeles direkte allierede til Valg. I Saks-købing var der jo Alliance, saaledes at Højre skulde stemme paa en Regeringskandidat for at holde en radikal ude, og til Gengæld var der i Helsingør en Alliance, der gik ud paa, at Reformpartiet, Regeringens Tilhængere, skulde stemme paa en Højremand for der at holde en Socialdemokrat, altsaa ogsaa en radikal Mand, ude. Se, saadan var Forholdet ved sidste Valg, at Reformpartiet gik i direkte Alliance med Højre og stillede Forslag om at faa en Reformmand valgt et Sted for at hjælpe til at faa en Højremand valgt et andet Sted, og at Reformpartiet mange